

bylo tedy třeba, aby se soud obíral úmyslem obžalovaného ve směru právě uvedeném. Jinak ospravedlňují skutková zjištění rozsudku plně jeho závěr, že účelem spolčení obžalovaného s H. a navázání jeho styků s cizími činiteli bylo též po subjektivní stránce vyzvídání a vyzrazení cizí moci (Německu) skutečností, opatření a předmětů, jež s ohledem na obranu republiky mají zůstatí utajeny, a že tudíž též v tomto subjektivním směru je dána skutková podstata zločinu podle § 6, č. 2, al. 3 zák. na ochr. rep.

Čís. 5446.

Paragraf 427 tr. ř. nařizuje doručení obsílky k hlavnímu přelíčení bezvýhradně obžalovanému do vlastních rukou a toto ustanovení — stejně jako § 79, odst. 1 tr. ř. — nezná náhradní doručení opatrovníku neb zákonnému zástupci. Pro otázku správnosti a platnosti doručení obsílky obžalovanému podle § 427 tr. ř. je zcela nerozhodno, zda obžalovaný odpovídá trestně za své činy, či zda byl částečně zbaven svéprávnosti.

(Rozh. ze dne 27. listopadu 1935, Zm I 1169/35.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 17. září 1935, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 200 tr. z.

Z d ů v o d ů:

Zmatek podle č. 3 § 281 tr. ř. shledává zmateční stížnost v porušení předpisu § 427, 1. odst. tr. ř., a to, že předvolání k hlavnímu přelíčení nebylo obžalovanému doručeno. Jak však ze spisů, a to z protokolu o hlavním přelíčení a ze zpátečního lístku plyne, bylo předvolání k hlavnímu přelíčení, které bylo podkladem k napadenému rozsudku, stejně jako k předchozímu, avšak odročenému hlavnímu přelíčení, doručeno obžalovanému osobně. Ostatně možno z vývodů zmateční stížnosti usuzovati, že ta vlastně připouští, že předvolání bylo obžalovanému doručeno osobně, že však toto doručení považuje za neplatné, protože, jak tvrdí, je obžalovaný zbaven užívání svého rozumu, pročez prý měla obsílka ke hlavnímu přelíčení býti doručena opatrovníku nebo zákonnému zástupci a nestalo-li se tak, nebyla prý obsílka ke hlavnímu přelíčení obžalovanému doručena pravoplatně, tedy vůbec.

Tato výtká však neobstojí. § 427 tr. ř. nařizuje doručení obsílky ke hlavnímu přelíčení bezvýhradně obžalovanému do vlastních rukou a toto ustanovení stejně jako § 79, odst. 1 tr. ř., nezná náhradní doručení opatrovníku, neb zákonnému zástupci. Nemohl a nesměl proto soud předvolání ke hlavnímu přelíčení, určené pro obžalovaného, doručiti opatrovníku neb zákonnému zástupci, nýbrž bylo je doručiti pouze a výhradně obžalovanému. Pro otázku správnosti a platnosti doručení obsílky obžalovanému podle § 427 tr. ř. je zcela nerozhodno, zda obžalovaný odpovídá trestně za své činy, či zda, jak se obžalovaný při svém výslechu

u vyšetřujícího soudce hájil, byl částečně zbaven svéprávnosti pro notorický alkoholismus. Jelikož obžalovaný není osobou mladistvou, nepřichází zde v úvahu ani ustanovení § 46, odst. 3 zák. č. 48/1931 Sb. z. a n., podle něhož je dobu hlavního přelíčení oznámiti i zákonnému zastupci. Ostatně porušení tohoto předpisu není ohroženo zmatečností.

Čís. 5447.

Podle § 32 zbrojního patentu trestá se již pouhá držba zbraně; nošení zbraně není podmínkou trestnosti podle tohoto ustanovení. Jednání přičítací se tomuto předpisu je deliktem trvalým, trestným po celou dobu, po kterou trval stav, jenž je podmínkou trestnosti.

Ustanovení § 419 tr. zák. se vztahuje i na manžely rozvedené, nikoli však na osoby, jichž manželství bylo v době činu rozloučeno.

(Rozh. ze dne 28. listopadu 1935, Zm I 982/35.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 18. července 1935, jímž byl stěžovatel uznán vinným přestupky lehkého ublížení na těle podle § 411 tr. z., přestupkem krádeže podle § 460 tr. z. přestupkem podle §§ 8, 32 zbrojního patentu, pokud čelila výroku, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle §§ 8, 32 zbrojního patentu; naproti tomu vyhověl nejvyšší soud zmateční stížnosti, pokud čelila výroku, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem lehkého ublížení na těle podle § 411 tr. z., rozsudek v odpor vzatý v tomto směru ve výroku o vině a trestu zrušil jako zmatečný a přikázal okresnímu soudu v Brandýse nad Labem, by o ní znovu podle § 419 tr. z. jednal a rozhodl.

Z d ů v o d ů:

Podle zjištění rozsudečných odcizil obžalovaný v roce 1918 dvě bodla. Pokud stížnost s hlediska zmatečního důvodu podle § 281, čís. 9 a) tr. ř. vytýká výroku odsuzujícímu obžalovaného pro přestupek podle §§ 8, 32 zbr. pat., že není skutková jeho podstata dána, poněvadž není prokázáno, že by byl obžalovaný bodla nosil, a pokud stížnost o témž přestupku uvádí, že jeho trestnost pominula promlčením, respektive, že je vyloučena vzhledem k nařízení Národního výboru čís. 28/1918 Sb. z. a nař., dlužno uvésti toto:

Podle § 32 zbrojního patentu trestá se již p o u h á d r ž b a určitých zbraní, a to zbraní zapovězených podle § 2 zbrojního patentu, pokud podle § 8 zbroj. pat. nebylo k jejich držbě dáno zvláštní povolení; nošení těchto zbraní není podmínkou trestnosti. Nošení zbraní požaduje se k trestnosti podle § 36 zbroj. pat., pokud jde o zbraně dovolené, jichž držba je volná, ovšem jen pokud nelze mluvit o hromadění zbraní po rozumu § 13, odst. 2 zákona na ochranu republiky a § 33 zbroj. pat. Podle toho jde o delikt trvalý, trestný po celou dobu co trvá stav trestnost podmiňující, v tomto případě pokud trvala držba zapovězené zbraně.